

νευρικός, ό πείσμων Στερελλ. (Τριχων.): "Εχον ένα γρέζου π' δέ μ' αφίψ' σί στασιό ντίπ (στασιό= ανάπαυσις, ήσυχία). 5) 'Ο ύπουλος, ό επιμελώς αποκρύπτων την κακίαν του Στερελλ. (Αίτωλ.): Ξέρ'ς τί γρέζους ειμι αυτός! 6) 'Ελαττωματικός, μη επιτυχής, ιδίαι επί καλλιτέχνου, όταν, ένεκα πλημμελοῦς έρμηνείας θεατρικοῦ ρόλου ή μουσικοῦ τεμαχίου, προκαλῇ δυσμενή έντύπωσιν Κεφαλλ. : Θά τραγουδήσουμε, αλλά είμαστε βραχνοί και θά κάμουμε γρέτζα φηγούρα. "Εκαμε γρέτζα φηγούρα (δέν επέτυχε, δέν ικανοποίησε τó κοινόν). Γρέτζα φωνή (φωνή άκατάλληλος διά τραγούδι, βραχνή). 7) Τό οὐδ. και ώς οὐς., ή διά κοινών λίθων τοιχοποιία "Ηπ. (Κόνιτσ.).

"Η λ. υπό τόν τύπ. Γρέτζος και ώς παρωνύμ. Παξ. Πελοπν. (Τριφυλ.).

γρέτζος ό, (II) ένιαχ. γρέντζος Στερελλ. (Μεσολόγγ.) — Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923) 211. Κ. 'Ανανιάδ., Θαλασσ. 'Εγκυκλοπ. 20. Π. Οίκονομίδ., Κατάλ. Ιχθ. 'Ελλάδ., 'Ινστιτ. 'Ωκεαν.-'Αλιευτ. 'Ερευν., 11 (1972), 492. Θηλ. γρέτζα Μ. Στεφανίδ., 'Ορολογ. δημώδ., 20 γρέτσα Θράκ. (Αίν.) Πελοπν. (Μεσσην.)—Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923), 211 — Λεξ. Βυζ. Βλαστ. 431.

Πιθαν. έκ τοῦ 'Ενετ. *g a r i z z o*.

1) 'Ο Ιχθύς Μαινίς ή κοινή (Maena vulgaris) τής οίκογ. τών Σπαριδών (Sparidae) Θράκ. (Αίν.) Πελοπν. (Μεσσην.)—Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923), 211, 'Ορολογ. δημώδ., 20 — Λεξ. Βυζ. Βλαστ. 431. Συνών. κόντουρα, μανόλι, μεζίκι, μενόλι, μένοουλα, στρογγύλα. 2) 'Ο Ιχθύς Κέφαλος ό χείλων (Mugil labeo) τής οίκογ. τών Κεφαλιδών (Mugilidae) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923), 211. Κ. 'Ανανιάδ., Θαλασσ. 'Εγκυκλοπ., 20. Π. Οίκονομίδ., Κατάλ. Ιχθ. 'Ελλάδ., 'Ινστιτ. 'Ωκεαν. - 'Αλιευτ. 'Ερευν., 11 (1972) 492.

γρήγορα έπίρρ. κοιν. γλήγορα σύνθηθ. και Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ.) γλήγορα Πελοπν. (Ξεχώρ.) γλήγορα Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) γλήγορα σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. και Καλαβρ. (Μπόβ.) γλήγορα Μεγίστ. γρήγορα Κύπρ. γλήγορα πολλαχ. γλήγορα Ρόδ. ("Εμπον.) γλήγορα Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.) "Ηπ. (Βίτσ. Κουκούλ.) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) κ.ά. Σάμ. Σκίαθ. Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ασπρόπυργ. Περίστ. Τριχων. κ.ά.) γλήγορα Στερελλ. ('Ασπρόπυργ.) γρήγορι Νίσυρ. γλήγορι Χίος (Βροντ.) γλήγορι Μεγίστ. γλήγορι Κώς (Κέφαλ. Πυλ.) Μεγίστ. Νίσυρ. γρήγορις Μήλ. Νικομήδ. γλήγορις "Ηπ. Θράκ. (Πύργ.) Κρήτ. Χίος (Βροντ.) γλήγορις Θήρ. Κύπρ. Κώς (Καρδάμ. Πυλ.) Σίφν. γλήγορι Καρ. ('Αλικαρνασσ.) Κάσ. Κίμωλ. Κώς (Καρδάμ. Πυλ.) Μεγίστ. γλήγορι Κάλυμν. Κίμωλ. γλήγορις Κώς λήγορα 'Αθην. Α. Ρουμελ. (Μεσημβρ.) Δαρδαν. Θράκ. (Κασταν. Μέτρ. Σαρκεκλ. Σηλυβρ. Σνοπ.) Καλαβρ. (Κοντοφ.) Κορσ. Κύθν. Μέγαρ. Μεγίστ. Πελοπν. ('Αρεόπ. Δρυάλ. Καλάβρυτ. Κίτ. Λάγ. Μάν. Οίτυλ. Πάνιτσ. Συκιά Λακων.) Πόντ. Προπ. (Μαρμαρ.) Ρόδ. λήγορα Θράκ. ("Αβδηρ. 'Αλμ.) Στερελλ. ('Αράχ. Δεσφ. Κολάκ. Παρνασσ.) λήγορα Προπ. ('Αρτάκ.) λήγορις Κύπρ. λήγορις Κώς ληγόρα Πόντ. ("Ιμερ. Κερασ. Σταυρ. Χαλδ.) έγρήγορα Πελοπν. (Κλειτορ.) — Λεξ. Περίδ. έγλήγορα Πελοπν. (Κλειτορ.) Σάμ. — Λεξ. Περίδ. έγλήγορα Κάρπ. ("Ελυμπ.) Κίμωλ. Κύπρ. Νάξ. (Καλόξ.) Σίφν. Χίος (Πισπιλ.) έγλήγορα Πόντ. (Τραπ.) έγρήγορι Χίος

(Φυτ.) έγλήγορι Χίος (Φυτ.) έγλήγορις Νάξ. (Βόθρ.) Σίφν. Χίος (Φυτ.) έλήγορα Πόντ. ("Οφ. Τραπ.) άγρήγορα Μακεδ. (Βόιον Χαλκιδ.) άγρήγορα Θράκ. ('Αδριανούπ. Σουφλ.) άγλήγορα "Ηπ. Θράκ. (Αίν.) Κέρκ. (Αύχιόν. Καρουσ. Περούλ. Ρόδ.) Μακεδ. ('Επταχώρ. Κοζ.) Πόντ. (Νικόπ. Τραπ. Χαλδ.) άγλήγορα Εῤβ. (Αίδηψ.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Θεσσ. ('Αγία Παρασκ. "Αμπελ. 'Ανατολ. Κακοπλεύρ. Καρποχώρ. Κρυόβρ. Μεγαλόβρ. Μελιβ. Πήλ. Πτελοπούλ. Σταυρ. Συκαμν. Τσαγκαρ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Κομοτ. Μάιστρ. Σουφλ.) Λέσβ. Μακεδ. ('Αγία Παρασκ. "Ανω Κώμ. "Αρν. Βέρ. Βόιον Βρία Βροντ. Γαλάτιστ. Γρεβεν. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Δρυμ. Θεσσαλον. Καρπερ. Καστορ. Κατάκχλ. Καταφύγ. Κοζ. Κολινδρ. Λιτόχ. Λόφ. Μοσχοπόταμ. Παρθεν. Ρουμλ. Σησαμ. Σιάτ. Φυτ. Χαλκιδ.) άγλήγορας Μακεδ. (Νάουσ.) άγλήγορα "Ηπ. Θράκ. (Καρωτ.) Κέρκ. (Ρόδ.) Μακεδ. (Βόιον) Πόντ. ("Ιμερ. Κοτύωρ.) άγλήγορα Θεσσ. ('Ανατολ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Κατάκχλ.) Σάμ. άγλήγορα Θεσσ. ('Ανατολ.) άλήγορα Θράκ. (Αίν.) Πόντ. ('Αντρεάντ. 'Ινέπ. Κοτύωρ. Σάντ. Χαλδ.) άλήγορα Θράκ. ('Οκλαλ.) άλήγορας Πόντ. (Κερασ.) άγλούγορα Θράκ. (Σουφλ.) άγλίουγορα Θράκ. Μακεδ. (Κοζ.) άγλίουγορα Θράκ. ('Αμόρ.) άλίουγορα Θράκ. ('Αμόρ.) όγρήγορα Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Κλειτορ.) όγλήγορα πολλαχ. και Πόντ. ("Ιμερ. Κερασ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) όγλήγορα Πελοπν. (Ξεχώρ.) ούγλήγορα Σάμ. Στερελλ. (Τριχων.) όγλήγορα Κάρπ. Λύκ. (Λιβύσσ.) Σκυρ. Χίος ούγλήγορα Σάμ. Στερελλ. (Τριχων.) όλήγορα Θράκ. (Αίν.) Κορσ. Πελοπν. (Γέρμ. Καλάμ. Κίτ. Οίτυλ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) όλήγορα Πελοπν. (Λεύκτρ.) όγρήγορις Κώς όγλήγορις Κρήτ. Μήλ. όγλήγορις "Ανδρ. Συγκριτ. γρηγορώτερο Προπ. (Μαρμαρ.) γληγορώτερον Κύπρ. — Λεξ. Βάιγ. γληγορώτερο Πελοπν. (Γορτυν.) γληγορώτερον Κύπρ. — Λεξ. Βυζ. γληγορώτερο Νάξ. γληγορώ-τερον Κύπρ. έγρηγορώτερον Κύπρ. έγληγορώτιρον Κύπρ. άγληγορώτιρον Μακεδ. (Κοζ.) γρηγορώτερα ένιαχ. γρηγορώτιρα Σκίαθ. Στερελλ. (Φτελ.) γληγορώτερα ένιαχ. και Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γληγορώτιρα σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. γληγορώτερα Μαθράκ. 'Οθων. γληγορώ-τερα Κύπρ. (Πεδουλ.) γληγορώτερα Στερελλ. (Αίτωλ.) άγληγορώτιρα Μακεδ. όγληγορώτιρα Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν. (Μάν. Μεσσην.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. όληγορώτερα Πελοπν. ('Αρεόπ.) ληγορώτερα Πελοπν. ("Αρν. Ζελίν. Κίτ. Μάν.) άληγορώτερα Πόντ. (Σάντ.) γληγορούτερα Κρήτ. γληγορού-τερα Κύπρ. ληγορούτερα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) ληγορού-τερα Κύπρ.

Τό Βυζαντ. έπίρρ. γ ρ ή γ ο ρ α. Βυζαντινοί επίσης είναι και οι τύπ. έ γ ρ ή γ ο ρ α Χρον. Μορ. Η 7045 (έκδ. Schmitt σ. 456), γ λ ή γ ο ρ α Γαδάρ. διήγ., στ. 42 και 471 (έκδ. Wagner, σ. 125 και 138) έ γ λ ή γ ο ρ α Σαχλίκ., Γραφάι και στίχοι στ. 339 (έκδ. Wagner, σ. 77), ό γ λ ή γ ο ρ α Γαδάρ., διήγ. στ. 77 (έκδ. Wagner, σ. 126). Περί τοῦ τύπ. γ ρ ή γ ο ρ α βλ. Κ. Κόντου, Ποικίλ. Φιλολογ., 'Αθηνά 19 (1907), σ. 227 - 229. Τόν τύπον γ λ ή γ ο ρ α όΡ. Kretschmer, Glotta 13 (1923) 270 έρμηνεύει ώς μεταρρηματικόν σχηματισμόν έκ τοῦ έ γ ρ ή γ ο ρ α. 'Ο τονισμός τοῦ τύπ. γ λ η ό ρ α έκ τοῦ συσχετισμοῦ τοῦ έπίρρ. πρὸς τὸ ὦ ρ α. Οί τύπ. εις -ις, -ι άναλογικῶς πρὸς ἄλλα οὕτω λήγοντα έπίρρηματα. Διά τόν σχηματισμόν τών εις -ύ τ ε ρ α συγκριτ. βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 582 - 583.

1) Ταχέως, έν σπουδῇ, ένίοτε έπαναλαμβανόμενον πρὸς μεγαλυτέραν έξαρσιν τής σημασίας κοιν. και Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν. κ.ά.) Πόντ. ("Ιμερ. Κερασ. "Οφ. Σάντ. Σταυρ.

